

IGNACY JAN PADEREWSKI

Zuzanna Szymczak kl. 5e

Życiorys

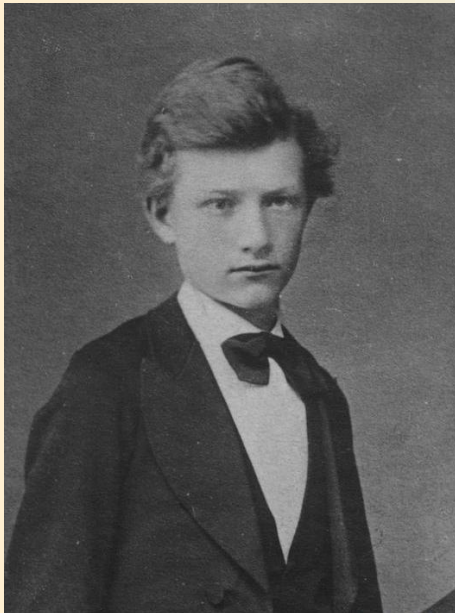
Dzieciństwo i młodość

Ignacy Jan Paderewski przyszedł na świat w Kuryłówce na Podolu w 1860. Matka, Poliksena z domu Nowicka, córka Zygmunta, filomaty i przyjaciela Adama Mickiewicza, zmarła kilka miesięcy po jego narodzinach. Jedynym opiekunem Ignacego i jego starszej siostry Antoniny był ojciec – uczestnik powstania styczniowego, który za udział w nim odbył karę roku więzienia w Kijowie, a następnie zarabiał na życie jako administrator jednego z majątków na Podolu.

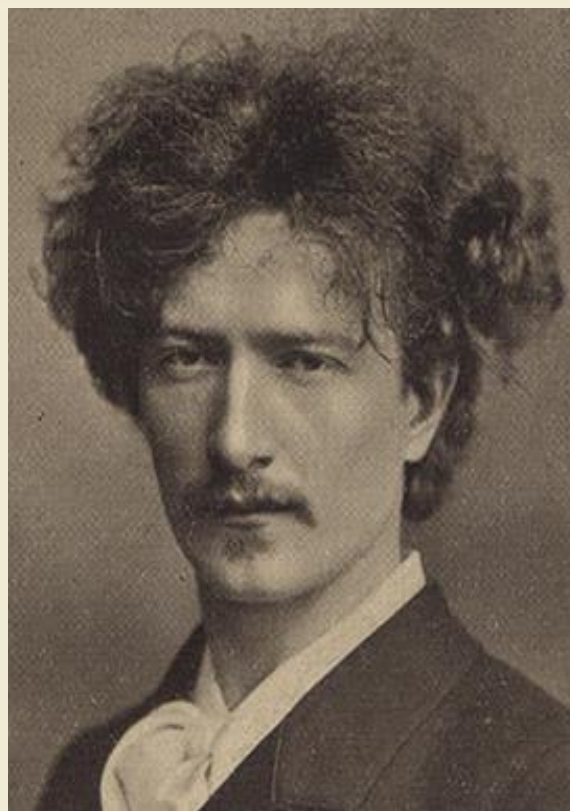

Rodzice Paderewskiego pochowani zostali na cmentarzu w Żytomierzu. W tym czasie małym Paderewskim opiekowała się ciotka. Duży wpływ na jego wychowanie wywarł były powstaniec listopadowy, Michał Babiński. Zajmował się on nauczaniem dziecka historii, geografii, języka francuskiego i literatury polskiej. Ignacy od dzieciństwa przejawiał uzdolnienia muzyczne, początkowo grając na starym, rodzinnym fortepianie.

W latach 1872–1878 zdobył wykształcenie w warszawskim Instytucie Muzycznym, noszącym od 1919 roku nazwę Konserwatorium Warszawskie. Tam studiował grę na fortepianie pod kierunkiem Rudolfa Strobla, Juliusza Janoty, Romana Schloczera i jego brata Pawła Schloczera. Z przedmiotów teoretycznych kształcił się pod kierunkiem Gustawa Roguskiego, który był uczniem Hektora Berlioza. Po ukończeniu szkoły z odznaczeniem otrzymał posadę nauczyciela kursu średniego fortepianu w tejże szkole. Paderewski utrzymywał się grając na przyjęciach, komponując i wykonując własne utwory, a także udzielając lekcji gry. Pomimo zachwyków otoczenia, sam twierdził, iż musi jeszcze wiele się nauczyć – przez to potrafił ćwiczyć nawet po 12 godzin dziennie.

W 1880 roku poślubił Antoninę Korsakównę. Po śmierci żony w 1881 roku (która pozostawiła go z kalekim kilkumiesięcznym synem Alfredem), wyjechał doskonalić swój warsztat do Berlina.

Kariera muzyczna

W czasie zagranicznych wojaży Paderewski spotkał m.in. słynną polską aktorkę Helenę Modrzejewską.

Ta, zafascynowana jego talentem, podarowała mu pokaźną sumę pieniędzy. Za tę kwotę mógł kontynuować naukę w Wiedniu pod kierownictwem Teodora Leszetyckiego. Jego mistrz polecił go później na posadę nauczyciela gry na fortepianie w Strasburgu. Pierwszy większy sukces odniósł, debiutując jako pianista w 1887, a w 1888 roku miał miejsce jego pierwszy duży koncert w Paryżu. Tam też spotkał i zaprzyjaźnił się z kompozytorem Camille'em Saint-Saësem.

Później przez pewien czas przebywał w Londynie, gdzie koncertował między innymi przed samą królową Wiktorią. Wielkim sukcesem okazało się jego pierwsze tournée po Stanach Zjednoczonych w latach 1891–1892, na które Paderewski zmuszony był się udać z powodu kłopotów finansowych. Na stałe zamieszkał w USA. Zyskał sobie ogromną popularność, nazywany był „największym ze wszystkich”, „mistrzem”, „królem pianistów”, „czarodziejem klawiatury”. Podczas koncertowania w USA odniósł kontuzję dłoni, myślał nawet o zakończeniu kariery. Sprawność dłoni przywrócił mu Friedrich Lange – pionier niemieckiej chirurgii w Stanach. W 1899 roku Paderewski ożenił się z Heleną Marią Górską z domu Rosen, czym sprawił zawód wielu wielbicielkom urzeczonym jego talentem i wyglądem (zwłaszcza długimi, falującymi włosami). Pomimo zakupienia dworku w Kąsnej Dolnej k. Tarnowa państwo Paderewscy osiedli w Szwajcarii, w posiadłości Riond-Bosson w Tolochenaz koło Morges, niedaleko Lozanny.

Paderewski skomponował swoje jedyne dzieło sceniczne, operę *Manru*, na przełomie stulecia. Jej prapremiera odbyła się w Dreźnie 29 maja 1901 roku, a wkrótce zaprezentowano dzieło we Lwowie. Prapremiera amerykańska odbyła się w Metropolitan Opera 14 lutego 1902 roku. Odbyło się jeszcze 9 przedstawień w tym samym sezonie, po czym dzieło zdjęto z afisza i nigdy nie zostało wznowione. *Manru* pozostaje jedyną operą skomponowaną przez Polaka, która została wystawiona w Metropolitan Opera.

Polityka

Na zlecenie Paderewskiego w 1908 roku rzeźbiarz Antoni Wiwulski wykonał pomnik upamiętniający zwycięstwo wojsk polskich w bitwie pod Grunwaldem. Monument został odsłonięty w 1910 roku w Krakowie, w obecności ponad 150 tys. osób. Paderewski wygłosił wówczas przemówienie o charakterze niepodległościowym.

Po wybuchu I wojny światowej zaczął prowadzić szeroko zakrojoną działalność dyplomatyczną na rzecz Polski i Polaków, wykorzystując swą popularność na Zachodzie. Paderewski zbierał m.in. fundusze na pomoc ofiarom wojny i był jednym ze współzałożycieli komitetów pomocy Polakom w Paryżu i Londynie. W 1915 roku wraz z Henrykiem Sienkiewiczem założył w Vevey Szwajcarski Komitet Generalny Pomocy Ofiarom Wojny w Polsce. W tym samym roku wyjechał do Stanów Zjednoczonych, gdzie kontynuował swą działalność. Przed każdym ze swoich występów przemawiał na temat postulowanej przez niego niepodległości Polski. W krótkim czasie udało mu się zbliżyć do doradcy prezydenta Wilsona, Edwarda House'a. Później spotkał się z samym prezydentem, któremu w styczniu 1917 roku przekazał memoriał na temat Polski (zawierający m.in. koncepcję Stanów Zjednoczonych Polski). Być może z tego powodu sprawa polskiej niepodległości znalazła się w słynnych 14 punktach Wilsona. W sierpniu 1917 roku został przedstawicielem na USA Komitetu Narodowego Polski z Romanem Dmowskim na czele.

Po powrocie do kraju Józefa Piłsudskiego i powierzeniu przez niego misji formowania rządu Jędrzejowi Moraczewskiemu, również i Paderewski powrócił do Polski. 25 grudnia 1918 roku pojawił się w Gdańsku, skąd następnie udał się do Poznania. Jego przybycie do stolicy Wielkopolski i entuzjastyczne przywitanie stało się impulsem do wybuchu zakończonego sukcesem powstania. Po przyjeździe do Warszawy, Paderewski spotkał się z Piłsudskim i podjął się roli mediatora pomiędzy nim a obozem Dmowskiego. 16 stycznia 1919 roku został premierem, pełniąc również funkcję ministra spraw zagranicznych.

Wraz z Romanem Dmowskim jako delegat pełnomocny reprezentował Polskę na konferencji pokojowej w Paryżu, zakończonej podpisaniem traktatu wersalskiego, kończącego I wojnę światową. W tym czasie wsparł gen Tadeusza Rozwadowskiego w jego planach tworzenia Legionu Amerykańskiego, który miał walczyć w Polsce z bolszewikami. W wyniku tych działań powstała polsko-amerykańska Eskadra Lotnicza im. Tadeusza Kościuszki. Paderewskiemu nie udało się zrealizować wszystkich założeń strony polskiej, jednak dał się poznać jako sprawny negocjator i dyplomata. Pomimo tego jego bezpartyjny rząd był krytykowany w kraju zarówno przez lewicę, jak i prawicę. Paderewski wiedział, iż jego gabinet ma charakter tylko i wyłącznie przejściowy, dlatego w grudniu 1919 podał się do dymisji. Następnie wyjechał do Szwajcarii, aby odpocząć od polityki.

Powrócił jednak do Polski w kulminacji wojny polsko-bolszewickiej w 1920 roku. Został wysłannikiem rządu polskiego do Ligi Narodów. Wkrótce jednak zrezygnował z tej funkcji w 1921 roku.

Należał do „Bohemian Club” jako honorowy członek niejawnego ugrupowania.

Ostatnie lata

W 1922 roku wyjechał ponownie do USA, gdzie powrócił do koncertowania. Za odbycie trasy koncertowej po Stanach udało mu się zarobić 500 tys. dolarów, sumę jak na owe czasy astronomiczną. Później zajął się także działalnością charytatywną (w 1932 roku na występ Paderewskiego w Madison Square Garden przybyła rekordowa liczba widzów – 16 tys., a dochód z tego koncertu artysta przeznaczył na bezrobotnych amerykańskich muzyków). W tym czasie otrzymał wiele tytułów i odznaczeń, m.in. tytuł lordowski od brytyjskiego monarchy Jerzego V

Po śmierci Piłsudskiego w 1935 roku Paderewski współtworzył tzw. Front Morges. Organizacja ta, opozycyjnie nastawiona wobec polskiego reżimu autorytarnego, miała charakter centroprawicowy, a jednym z jej głównych założycieli był generał Władysław Sikorski. Front Morges domagała się demokratyzacji życia politycznego w kraju, ale również postulowała wybór Paderewskiego na prezydenta Polski.

26 maja 1939 przeszedł zawał serca przed planowanym koncertem w Nowym Jorku, na który zostało wyprzedanych ok. 16 tys. biletów

Po wybuchu II wojny światowej Paderewski wszedł w skład władz Polski na uchodźstwie. Został przewodniczącym Rady Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej w Londynie, która stanowiła substytut Sejmu na emigracji. We wrześniu 1940 roku, mimo podupadającego zdrowia, udał się raz jeszcze do USA, by działać na rzecz Polski. Spowodował między innymi uzyskanie przez rząd Sikorskiego kredytów na uzbrojenie Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie. W czasie II wojny światowej jego nazwisko naziści niemieccy umieścili na liście wrogów III Rzeszy tzw. Czarnej Księżde.

Paderewski zmarł na zapalenie płuc 29 czerwca 1941 roku o jedenastej rano, w pokoju hotelowym Hotelu Buckingham na Manhattanie. (Jednak sekcja zwłok wykazała, że od wielu lat cierpiał na raka jelita grubego, który dał przerzuty do płuc.) Następnego dnia premier Rządu RP na uchodźstwie i Naczelnny Wódz gen. Władysław Sikorski wydał rozkaz nr 11, w którego ostatnich słowach napisał:

„Naród polski okryty głęboką żałobą po pamięci I.J. Paderewskiego traci z Jego odejściem od nas na zawsze jednego z największych swych duchów przewodnich. Cześć Jego pamięci! Rozkaz niniejszy odczytać przed frontem oddziałów i na pokładach okrętów Rzeczypospolitej Polskiej. ”

Największe kompozycje

Walc

WALC

z cyklu "Album majowy - Sceny romantyczne"

Dosyć szybko

Ignacy Jan Paderewski

The musical score is written for piano and guitar. It consists of five systems of music. The first system starts with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The tempo is marked 'Dosyć szybko' and the dynamics are 'mf'. The second system begins with a piano dynamic 'pp' and a 'cresc.' marking. The third system starts with a piano dynamic 'p'. The fourth system begins with a piano dynamic 'pp' and a 'cresc.' marking. The fifth system starts with a piano dynamic 'f' and an 'a tempo' marking. The score includes various chords such as G, D, C, G, D, C, D7, G, G+, C, Bm7, C#dim7, Am7, E, C, F#dim, D, D7, G, D, C, G, D, C, D7, G, Em, D#dim7, D, E, C#dim, C+, Am, D9, and G. Fingerings are indicated with numbers 1-5. The piece concludes with a final chord G.

Menuet

3

I Menuet.

Allegretto.

J.J. Paderewski, Op. 14.

PIANO.

mp non legato

p

1. 2.

Polonez

POLONEZ z cyklu "Tańce polskie"

Uroczyście

Ignacy Jan Paderewski

First system of musical notation for the Polonez. It features a treble clef and a 3/4 time signature. The notation includes a melody line with a forte (*f*) dynamic marking and a guitar tablature line below it. The tablature shows fingerings for the strings: T (Treble), A (Acoustic), and B (Bass).

Second system of musical notation for the Polonez. It continues the melody and guitar accompaniment from the first system. The guitar tablature shows various fingerings and techniques like triplets.

Third system of musical notation for the Polonez. It includes dynamic markings such as *rall.* (ritardando) and *a tempo* (return to tempo). The guitar tablature continues with complex fingerings and techniques.

Fourth system of musical notation for the Polonez. It concludes the piece with a final melodic phrase and guitar accompaniment. The guitar tablature shows the final chords and fingerings.

Miniatura

MINIATURA

Umiarkowanie

Ignacy Jan Paderewski

The first system of musical notation for 'Miniatura' consists of a treble clef staff with a key signature of one sharp (F#) and a 3/8 time signature. The melody begins with a quarter note G4, followed by eighth notes A4, B4, and C5. The accompaniment starts with a bass clef staff containing a 7-fret barre. The first measure has a dynamic marking of *mp*. The system concludes with four measures of accompaniment.

T	3	3	2	3	2	0	0	4	0
A	2			2		0			3
B	0	2	1	2	0	0	4	4	3

The second system continues the piece with a treble clef staff and a bass clef staff. The melody features eighth notes and quarter notes. The accompaniment consists of eighth notes and quarter notes. A watermark www.alenuty.pl is visible in the center of the system.

T	2	2	0	2	3	0	0	0	0	0	0
A	0	0	3	2	0	0	1	0	0	0	0
B	0	0	3	2	0	0	1	0	0	0	0

The third system of musical notation includes a treble clef staff and a bass clef staff. The melody has a *rall.* (rallentando) marking above it. The dynamic marking *mf* (mezzo-forte) is placed below the melody in the fourth measure. The system ends with a double bar line.

T	5	0	2	0	0	0	5	0	2	5	0	2	0	5
A	0	0	4	2	0	0	0	0	4	0	2	2	0	2
B	0	0	4	2	0	0	0	0	4	0	2	2	0	2

The fourth system of musical notation consists of a treble clef staff and a bass clef staff. The melody continues with eighth and quarter notes. The accompaniment features eighth notes and quarter notes. The system concludes with five measures.

T	3	3	2	3	2	0	0	4	0	3	2	2	0	0
A	0	2	1	2	0	0	4	4	3	4	0	2	0	0
B	0	2	1	2	0	0	4	4	3	4	0	2	0	0

Canzone

CANZONE

(Pieśń bez słów)

Ignacy Jan Paderewski

Umiarkowanie

E6=D

www.alertuly.pl

Krakowiak

KRAKOWIAK nr 1

z cyklu "Tańce polskie"

Umiarkowanie

Ignacy Jan Paderewski

First system of musical notation for 'Krakowiak nr 1'. It consists of a treble and bass clef staff. The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is 2/4. The tempo is 'Umiarkowanie' (Moderato). The dynamics are marked 'p' (piano). Chords indicated above the staff are C, G7, C, and G7. The melody in the treble clef starts with a quarter note G4, followed by eighth notes A4 and Bb4, and a quarter note C5. The bass clef accompaniment features a steady eighth-note pattern.

Second system of musical notation. The treble clef staff continues the melody with notes G4, A4, Bb4, and C5. The bass clef accompaniment continues with eighth notes. Chords indicated above the staff are F, C, F, G, and C.

Third system of musical notation. The treble clef staff continues with notes G4, A4, Bb4, and C5. The bass clef accompaniment continues with eighth notes. Chords indicated above the staff are Gm, F, Ab+, C, D, G7, C, and Cm. The dynamics are marked 'mp' (mezzo-piano) and 'f' (forte).

Fourth system of musical notation. The treble clef staff continues with notes G4, A4, Bb4, and C5. The bass clef accompaniment continues with eighth notes. Chords indicated above the staff are Dm, F+, C, D9, G9, G, and C. The dynamics are marked 'mf' (mezzo-forte) and 'p' (piano). The system ends with a double bar line.

Dziękuję za uwagę!